

De deur van de toekomst...

(tweede prijs opstel-wedstrijd Davidsfonds Ichtegem herfst 2005)

Jade wordt wakker, ze hoort een grasmaaier. Nee, dat kan niet, het is nog veel te vroeg. Ze staat op en kijkt door het raam.” O nee, ze zagen Sanne om,”gilt Jade. Sanne is een boom voor het huis van Jade, het is Jade haar lievelingsboom. Ze houdt zoveel van Sanne dat ze Sanne een naam gaf. Jade rent naar beneden,ze wil Sanne redden, maar het is al te laat. Jade gaat stilletjes weer naar haar kamer ,ze begint zachtjes te huilen.

Opeens verlicht haar kastdeur, er verschijnt een bordje,met grote letters erop.

De deur van de toekomst.

Jade doet de deur open, voor haar is een grote lange gang, zou ze er in gaan?
Ze waagt het, ze stapt door de lange gang. Dan verlicht een andere wereld de gang.
Er staan veel huizen, er zijn bijna geen tuinen, de straten zijn volgepropt met auto's en er staat maar één boom!

Dit kan niet,hier moet Jade iets aan veranderen!

Jade rent terug door de gangen. Ze neemt haar spaarpot en telt haar centen.
Met driehonderd euro moet het wel lukken. Jade loopt de trap af en draait aan de deurknop, dan schiet haar iets te binnen. Ze heeft haar pyjama nog aan! Vlug naar de badkamer, kleren aan en vertrekken. Onderweg naar het Flora Shop Center ziet Jade dat er al meerdere bomen zijn omgezaagd. In het Flora Shop Center vraagt Jade aan een vriendelijke kassierster “Honderd bomen graag”.”W...wa...wat? stamelt de kassierster.
”Honderd bomen, om 't even welke.”Een half uurtje later rijdt de kassierster samen met Jade naar huis, samen planten ze de bomen. Dan drinken ze wat. Als de kassierster weg is komen Jades ouders thuis van het werk. Als ze de tuin zien vragen ze “Wat is hier aan de hand? Jade roept luid “Deze tuin is een tuin vol bomen! Dan gaat ze naar binnen.

Jade stap weer in de gang. Maar ,o wee, er is nog altijd niets verander, alleen ziet Jade nu een kleine tuin met enkele bomen.
Heeft Jade hiervoor de hele dag gewerkt?

Maar Jade laat de moed niet in haar schoenen zinken. Ze maakt grote spandoeken en schrijft er op “Denk aan de toekomst van ons, de kinderen, behoud de bomen!”
De volgende morgen gaat Jade met de spandoeken naar school, als ze de directeur ziet, valt Jade voor hem op de knieën en roept “please,help me,help de andere kinderen, help de bomen!” De directeur is een hele lieve man en helpt jade meteen, hij denkt er tenslotte ook zo over.

Met de school gaan ze naar de minister. Jade neemt het woord,
“Lieve minister, de wereld zal een ramp worden als we niet snel
een heleboel bomen planten, wij, kinderen zullen niet meer vrolijk leven
en onze kleinkinderen zullen het nog slechter hebben. Lieve minister,
doe er iets aan! De minister denkt even na maar niet lang.
“Goed dan”, zegt hij.

Die avond verschijnt de minister in het nieuws.
“Beste medemensen,
het jonge meisje Jade Pepermunt...

De ouders van Jade schrikken zich rot! Wat zou er met hun dochter gebeurt zijn?
Waarom is Jade nog niet thuis? Wat heeft Jade met de minister te maken?
En waarom al die bomen in de tuin? Daar hadden ze nog niet over nagedacht.

...heeft zojuist ontdekt dat onze kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen enz...
het heel slecht zullen hebben, omdat er bijna geen bomen zullen zijn!
Dus daarom verplicht ik jullie elk minstens tien bomen aan te planten in uw tuin!
Jullie gemeente zal een heel groot groen park aanschaffen met zeker vijfhonderd bomen,
De steden zullen tien grote groene parken aanschaffen met zeker zeshonderd bomen!!!
Dank voor uw aandacht.

Jades ouders worden rood van verbazing, hun Jade is een held, nee, een heldin!

De volgende dagen worden als maar meer bomen geplant,
de parken worden aangeschaft. Jade reist samen met haar vrienden door Europa om nog
meer landen te overtuigen dit te doen.
Meer en meer landen beseffen dat het nodig is en doen mee.
Jade voelt dat het gaat lukken.
Maar niet alleen Europa moet gered worden,
ook de andere werelddelen zijn van groot belang!
Nu heel Europa gered is, gaar Jade door naar Amerika, Azië, Afrika en Oceanië.
Dit wordt een grote missie. Maar...het lukt!!!
Alleen Amerika doet nog niet mee.
Na lang onderhandelen lukt het toch om Amerika in actie te krijgen.

Jade keert terug naar huis. Ze gaat naar haar kamer en doet de deur van de toekomst
open. Ze loopt door de lange gang.
Als ze uit de gang is valt haar mond open.
De toekomst is een droom geworden!!!
En kijk naar de bomen, ze zingen een lied.
“Acoecaratja, acoecaratja, alle bomen op een rij!
Acoecaratja, acoecaratja, en de bomen die zijn blij!” (Judith Vanneste, elf jaar)

Eind goed,

boom goed!